

[Bakholt]

Vi har i Socialdemokratiet den opfattelse, at det er nødvendigt at sætte ind med nogle bedre tryghedsskabende foranstaltninger i form af bl.a. bedre vilkår i ansættelsen og bedre vilkår ved afskedigelse. For store grupper af lønmodtagere er vilkårene og reglerne for afskedigelse for dårlige, og det gælder også, hvis vi sammenligner med andre lande. Danmark har nogle af de mindst udviklede tryghedselementer i EF f.eks., og her er vi meget enige med SF, når SF gør opmærksom på det i sit beslutningsforslag.

Det er påtrængende nødvendigt, at vi får gjort noget ved det forhold. Både Socialdemokratiet og SF har tidligere fremsat forslag herom, så det kan ikke komme som nogen overraskelse for nogen i dette Ting, at Socialdemokratiet er positivt indstillet over for SF's forslag. Vi hilser det velkomment. Vi er enige i de intentioner, der ligger i det.

Det behøver ikke at være sådan, at det er lettere at lede en virksomhed i Danmark, end det er i andre lande, fordi det er lettere enten at nedskære, altså foretage indskrænkninger i virksomheden, eller lukke virksomheden, end det er i en række andre lande. Jeg er også enig i de bemærkninger, der står i SF's beslutningsforslag om, at det, at vi har sådan nogle lempelege regler i Danmark, i nogle situationer kan koste arbejdspladser.

SF's forslag indeholder flere elementer, og jeg skal knytte nogle kommentarer til dem.

Først varslingsreglerne. Der er nu heldigvis konstateret et flertal i Folketinget for at ændre de nugældende regler vedrørende varslings. Det kom til udtryk ved en dagsorden, der blev vedtaget den 28. januar i år, fremsat af SF, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Det må være den dagsorden, der er grundlag for de forhandlinger, der skal være, og det lovforslag, som arbejdsministeren nu må komme med. Så kan vi forhåbentlig, når det er vedtaget, undgå masseafskedigelser, uden at der er taget rimeligt hensyn til love, regler og almindelig anstændighed, som vi desværre har set det i nogle tilfælde.

Vi er i Socialdemokratiet også enige i, at det er nødvendigt at forbedre de almindelige opsigelsesregler. De trænger til at blive ændret. Der er alt for mange og alt for store grupper på det danske arbejdsmarked, der har alt for dårlige tryghedsbestemmelser.

Vi er også enige i, at tillidsmandsrollen, når vi taler om ansættelse og afskedigelse, bør styrkes.

Der er også brug for, at vi får diskuteret begrebet aftrædelsesløn i nogle situationer, hvor folk har været ansat længe i en virksomhed. Det er rimeligt. Og det vil også være rimeligt at sikre folk genansættelse i en virksomhed, hvorfra de er fyret, når den igen ansætter folk.

Vi kan også være enige med SF i, at forslaget skal betragtes som opfordring til en rammelovgivning, som kan udfyldes og forbedres ved forhandlinger på arbejdsmarkedet.

Den sidste ting, jeg vil kommentere, er spørgsmålet om at foretage en tids- eller opgavebegrænset ansættelse. Det er nødvendigt i nogle situationer at gøre det på den måde. Også det kan vi se meget positivt på.

Alt i alt har Socialdemokratiet en positiv holdning til SF's forslag.

Kai Dige Bach (KF):

Da vor ordfører på dette beslutningsforslag lige er blevet forhindret, går jeg på De Konserveratives vegne herop for at tilkendegive vores mening om forslaget.

Det er klart, at vi ikke kan være med til en ensidig belastning af virksomhederne. Vi har ikke brug for en større, mere ensidig belastning af virksomhederne. Vi har heller ikke brug for flere lovmæssige indgreb i arbejdsmarkedet. Dem er vi i øvrigt ikke glade for.

Når man taler om virksomheder, som afskediger folk, så er det jo ikke virksomheder, som det normalt går særlig godt, og vi mener faktisk, det er ubehageligt at skulle pålægge dem flere omkostninger i forbindelse med afskedigelse ud over de problemer, de har i forvejen.

Vi kan selvfølgelig helt tilslutte os ministerens bemærkninger, og jeg må på Det Konserverative Folkepartis vegne afvise dette forslag.

Helge Sander (V):

Jeg tror, vi alle kender den situation, når vi står over for et lovforslag eller beslutningsforslag, at vi ikke rigtig ved, hvor vi skal starte eller slutte. Det kan skyldes, enten at det er for indviklet, eller at vi synes, forslaget er håbløst. Jeg vil sige, at dette forslag er ikke særlig indviklet.

Det, jeg synes er det mest kedelige ved det, er, at vi i denne sal og over det ganske land i